

פרשת תזריע – החודש

בניגוד לתפישת הנצרות המעמידה את עבודת ה' על דברים שבלב המציינת את האלמנטים הרוחניים שבאדם, בעולם התורה לא קיים כלל 'עבודת ה' ברוח' או בתודעה בלבד. רוח האדם אינה קיימת כלל מצד עצמה. התורה לא ניתנה לנפש האדם היא ניתנה לאדם.

מה שקיים בפועל הוא רוח האדם שהוא בשר ודם. כאשר מדובר על עבודת ה', מדובר באדם כמות שהוא, דווקא במתכונתו הטבעית על כל נגיעה, תחלואיה וזוהמתה. כאן בא לידי ביטוי הנושא הגדול של המצוות המעשיות- עבודת ה' בגוף.

(מתוך 'שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע- ישעיהו לייבוביץ')

מוציאין ב' ספרי תורה, בראשון, קורין שבע קרואים בפר' תזריע. בשני, למפטיר קוראים בפר' בא, (שמות יב, ב), "החודש הזה לכם" עד "תאכלו מצות" (יב, כ). הפטרה- יחזקאל מ"ה, טז. "כל העם הארץ" עד "איש מאחוזתו". מברכים ר"ח ניסן ביום ג'. המולד: ליל ב' שעה 3 עם 54 דק' ו9 חלקים (לשעון א"י 9.38)

(לוח א"י- הרב קוצינסקי)

שעור פרשת השבוע: תרצה אורן

ימי החול		שבת	
5.43	זמן תפילין /טלית	18.37	הדלקת נרות
		18.45	מנחה א' 14.00 ב' 18.45
9.36	סוף זמן ק"ש		ערבית ושיעור יצחק שלומי
19.02←18.59	שקיעה	6.45	שחרית א'
13.15	מנחה א' (בחד"א)	8.30	שחרית ב'
18.50	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.24	צאת הכוכבים	17.30, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.10	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	19.33	צאת השבת

אחות תורנית- דורית ריזר

שבת
 שלום

הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְכֶם רֵאשׁ חֲדָשִׁים רֵאשׁוֹן הוּא לְכֶם לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה. (שמות יב, ב)

בפרשה זו נצטוונו למנות את חודשי השנה, דווקא מיציאת מצרים ולא מבריאת העולם. מהי האמירה העקרונית המסתתרת מאחורי ציווי זה? מהי פשרה של המצווה אשר רבותינו מכנים: 'המצווה הראשונה שנצטוו ישראל?'

נראה שעל ידי ציווי זה התורה מנסה להשפיע על דרך החשיבה שלנו. התורה משתמשת בלוח השנה על מנת להעביר מסר ערכי. התורה מפסיקה את ספירת החודשים על פי העולם הפיזי (המבוטא ע"י הספירה מתשרי), ומצווה על תחילת ספירת חודשי השנה על פי ההתקדמות הרוחנית של העולם (שבאה לידי ביטוי בדגש על ניסן-גאולת ישראל ממצרים ששיאה בקבלת התורה).

דוגמה נוספת בולטת לכך היא השבת. כל העולם מתנהג על פי שבוע המונה שבעה ימים. לעובדה זו אין שום הגיון, מלבד האמונה שה' ברא את העולם בשבעה ימים. אחרת, ניתן היה לארגן ספירה של 6 או 10 ימים, או כל קביעה אחרת. על ידי קביעת השבת, תקעה התורה יתד באנושות. כבר אלפי שנים מצהירים אנשים בעולם, ללא כל מחשבה מודעת, כי העולם נברא הוא, על ידי כך שמחלקים הם את לוח השנה לשבועות. כל חייהם סובבים סביב העובדה שיש בורא לעולם.

התורה מעוניינת להנחיל את הערכים הכוללים והמופשטים בחיי היום יום של האדם. לא נצטוונו רק על 'צדק חברתי' מופשט, אלא נצטוונו לשמוט את קרקעותינו אחת לשבע שנים, ולתת לעני לאכול מפרי אדמתנו. נצטוונו לשחרר את עבדינו אחת לחמישים שנה, מצווה שמשמעותה מהפכה עצומה בעולם הקדמון, שבו נהגו לשעבד עבדים במשך כל חייהם ולאחר מכן לשעבד את בנייהם ובני בנייהם.

המצוות הם יישום של ערכים שאותם רוצה התורה להנחיל. אדם קונה את ערכי התורה על ידי קיום המצוות בפועל בתוך מסגרת חייו. אמנם יש בכך סכנה, אדם יכול לקיים את המצוות תוך ניתוק מהערכים שהן מייצגות. זו הסיבה שמצוות צריכות כוונה.

ההתגלות האלוקית שהחלה ביציאת מצרים והגיע לשיאה במעמד הר סיני, היא התוכן הפנימי של העולם, היא מטרת העולם. חודש תשרי וחודשים ניסן, אייר וסיוון הם שני שלבים, הכנת הכלי, ויציאת התוכן. העולם אינו ראוי להתקיים ללא התורה, משום שבלי התורה הוא חסר תוכן, עד כדי שהגמרא מקשה כיצד הוא התקיים עד מתן תורה.

כאשר התורה מצווה עלינו לספור את חודשי השנה מחודש ניסן, היא בעצם מצווה עלינו להסתכל על התוכן של העולם, ולא לראות רק את החומריות שבו. העולם נברא כדי שיוכל לקבל את התוכן. עוד אנו למדים, כי התוכן שיש ליצוק בעולם, הוא התגלות ה', שנעשתה באמצעות הברית עם ישראל. זהו תוכנו של העולם, שאותו מבקשת המצווה הראשונה ללמדנו.

אף לפי דרש המצווה, שמלמד על קידוש החודש, מובן מדוע מצווה זו היא הראשונה. מצוות קידוש החודש מראה את כוחם של חכמי ישראל המסוגלים לקבוע את זמני השנה, ולהשפיע בכך על דבר שלכאורה הוא קבוע ומעוגן בטבע, ולהשפיע על כל עולמנו וסדר חייו.

(מבוסס על דברי הרב חיים סבתו)

חודש ניסן

"אלה אזכרה.."

(תשע"ג)	יום השנה לפטירתה של חברתנו אנה פריימן ז"ל	א' ניסן-
(תשמ"ח)	יום פטירתו של חברנו בן ציון לנדאו ז"ל	ט' ניסן-
(תשס"ט)	יום פטירתה של בתנו שרה שנון ז"ל	י"ב ניסן-
(תשל"ח)	יום פטירתו של בנו נתן עברון ז"ל	ט"ז ניסן-
(תשס"ט)	יום פטירתה של חברתנו שרה המל ז"ל	כ"א ניסן-
(תשע"א)	יום פטירתה של חברתנו ציפורה אש ז"ל	כ"א ניסן-
(תשע"ב)	יום פטירתו של חברנו אברהם קופלוביץ' ז"ל (קופו)	כ"ג ניסן-
(תשס"ג)	יום פטירתו של חברנו יוסף (פיקו) גינזברג ז"ל	כ"ד ניסן-
(תשכ"ג)	יום פטירתה של חברתנו ציפיקה לנדאו ז"ל	כ"ט ניסן-
(תשי"ג)	יום פטירתו של בנימין פולק ז"ל - אביהם של יוכבד ברזלי ואדו פולק	ל' ניסן-
	יום פטירתו של דוד שטיין - אביה של עליזה גולדפדן	ל' ניסן-

הפואמה -

השעון ההיסטורי התקדם פעימה שבועית אחת בלבד, אולם בשבוע שעבר התחוללו שתי תפניות חברתיות- מסורתיות שבעקבותיהן הדברים לא יהיו כבעבר. נתחיל בקלה שביניהן. אי שם בין גבעות השומרון לבין שכונות המגורים של חברת "משהב" נרקם רעיון מהפכני ויעיל מאין כמותו המשלב מחשבה מקורית תוך שימוש בטכנולוגיה מתקדמת. מטרתו אחת - לפצח את 'באג' משלוחי המנות שהסב קורטוב של עגמת נפש וחוסר נחת לרבים ממקיימי מצווה חשובה זאת: את אלה - שכחו, לאלה - מיחזרו .. והנה כהרף עין נדד הרעיון הנושא את השם: 'משלוח מנות קהילתי', חלף בשמי ארצנו ודפק על חלוננו. תחילה נתקלו המארגנות ברוח צינית המרמזת על כך שאורחות חיינו החברתיים רחוקים מאד מאלו של הסרוגים הספונים במגדליהם שבגבעת שמואל/פתח תקווה. גם דרך חיבורנו, אינו משיק לאלו של קהילות המתיישבים ההומוגניות להפליא שמצויות מעבר לקו הירוק. המארגנות: הילה ברביץ, רננה יערי, קרן בוברובסקי ולאה גינזברג - המשיכו לקדם את הרעיון בקור רוח, מבלי להיסחף לרגשנות או פגיעות. הן בחנו היתכנות מעשית של יישום **הרעיון בשטח** (לתשומת לבה של חברת "בטר פלייס..") והיתכנות **מספרית-כלכלית** (לתשומת לבו של נוחי דנקנר..), הסיקו את המסקנות ויצאו לדרך. סיכום התוצאות מצביע על הצלחה! מבלי משים ומבלי לעשות עניין, מדובר גם על 'כח נשי' שנחל הצלחה - נקודה! בהמשך העלון מובאים דברי סיכום הפרויקט מטעמה של קרן שהופקדה על הצד הטכנולוגי וריכוז הנתונים, בתמציתיות ובחינניות. ונעבור לתפנית השניה..

מנהל הקהילה עדכן אותנו 'שלושים יום קודם הפסח' על שינוי הסדרים המקובלים שהיו נהוגים עד כה בחדר האוכל קודם החג. מעתה נאכל בצורה מסודרת יותר ללא כלים חד פעמיים, סנדוויצ'ים וסידורים זמניים שונים ומשונים. היעילות והנוחות ישרתו אותנו ממש עד ערב פסח כך שנרגיש בכל רגע נתון, עד לחג עצמו - כבני מלכים!

מכאן ש "סעודתו של ליפא" - סעודת החמץ המסורתית- מתייתרת... מתברר בדיעבד שלא הספקנו אפילו להיפרד ממסורת זו, והסעודה בשנה שעברה הייתה "הסעודה האחרונה"... מה ידרבן מעתה את הדרדקים לקום השכם עם שחר, קודם שריפת החמץ, כשלא תהיה עוד האפשרות להצטרף ל 'סעודתו של ליפא' המלאה בהפתעות וסוגי ממרחים לצד לחמניות טריות וריחניות? מה ירומם את מצב רוחם של החברים רגע לפני הפרידה ממאכלי הדגן ומשקאותיו, מבלי שיוכלו לפשפש במציאות יקרות הערך שיצאו מעומק המזווים מספר רגעים קודם, ובעוד שעה או שתיים י' אבד ערכם לעד? היכן יישבו החברים והשכירים בצוותא ויתלוצצו כשבידיהם עוד כריך חלוה אקסקלוסיבי או קערת גרנולה העשויה משבעה או שמונה מינים? מה ימלא את ההווי, ללא הבדיחות החוזרות על עצמן בכל שנה מחדש ולעיתים בכמה מחזורים באותה הסעודה עצמה וטעמן רק הולך ומשתבח ככל שהן מסופרות יותר? (זו ארוחת בוקר השלישית או הרביעית שלך?..) ואותם צעירים, נערים, ילדים שהתקבצו בכל 'ערבי פסחים', חבורות, חבורות על הדשא לפיקניק עם מורשת בת עשרות שנים שייחודית רק לנו, לאן יפנו כעת?

ביום ששי- שעבר, השתתפו כמה מחברינו 'במרתון ירושלים' כך שאנו זוכים לייצוג מכובד בין הרצים המתארחים בכל פעם בעיר או מועצה אחרת המארגנת את המרוץ היוקרתי. נציין את בנצי לנדאו, המתגורר כעת בירושלים, שגמא בקלילות חצי מרתון ביחד עם עוד שניים מנציגינו. שבועיים קודם לכן תרגל בנצי את המסלול בצורה עצמאית לחלוטין. את בקבוק המים ושני התמרים שהכין מבעוד מועד לחיזוק במהלך המרוץ, הטמין אצל שומר 'בית הנשיא' שנמצא ממש באמצע הדרך..

נצל את הסיקור להאיר בפעם הראשונה את מסורת 'לימודי יום ששי' המתקיימים בכל שבוע באדיקות ונראים מובנים מאליהם עד כדי כך שלא באו עד כה, לידי ביטוי ראוי בעלון. מדווחת דבורה הרצל: בימי ששי בשעות הבקר אנו מתכנסים לשמוע שעורים בנושאים שונים ומגוונים מפי מרצים שרובם מכוחותינו. את השיעור הראשון פותח הרב ארי ב "סוגיות בפרשת השבוע". דבריו שמלווים אותנו גם בצאתנו מהשיעורים - מצוטטים כדברי תורה בסעודות השבת ומתגלגלים אפילו עד ל "פייסבוק". השיעור השני נשאר בגדר הפתעה ומתייחס כמעט לכל נושא אפשרי: תנ"ך, משפט עברי, מחשבת ישראל, אגדות חז"ל, ספרות, שירה.. גם האכסניה (המועדון לחבר) מצוחצחת, מבריקה ומאירת פנים לבאים אליה וכולנו מתכבדים בכיבוד עשיר שמוגש בצורה אסתטית. כדאי לשים לב לפרסומים על לוח המודעות ובערוץ הפנימי, להצטרף וליהנות בכל יום ששי ב9.00 בבוקר.

השבוע קיבלה ועדת צדקה תעודת הוקרה מ"בית נועם" שבקרית אונו, המיועד לנכים מבוגרים. בתעודה מטעמם של מתנדבי "הבית" הם מביעים תודתם על תרומה כספית לרגל שוק הפורים שהתקיים אצלם בעזרתם הפעילה של טל קסלר וליחי הימן- עליהם גאוותנו! המתנדבים שם במסגרת שנת שירות לפני צבא ("ג-י) יישר כח לכל הנוגעים בדבר. זה המקום לציין שהקשר של רבים מבנינו/ות סעד עם "בית נועם" נמשך כבר שנים. חלק מהבנים והבנות ממשיכים להתנדב/או לעבוד שם גם לאחר השרות.

ביום שלישי- התקיים משחק כדורגל מותח ומורט עצבים- ה 'סופר - קלאסיקו' של קיבוצי הדרום. המשחק התקיים בין ילדי בית כולל קיבוץ סעד - מול בני גילם מקיבוץ 'בארי'. במשחק בו הופגנה רמה גבוהה במיוחד ווירטואוזיות שאינה מביישת קבוצות מקצועניות מהיבשת הדרום אמריקאית, גברו השחקנים הצעירים, לאחר מאבק עיקש וחסר פשרות, על הקבוצה היריבה בתוצאה 6:4 !! נציין את העידוד הבלתי פוסק שנתנו חבריהם הבוגרים של השחקנים ששימש כרוח גבית בדקות המשחק הקשות ודחף אותם לניצחון.

באותו הערב התקיים בחדר אוכל ימין "ערב חשיבה של מערכת הגיל הרך". שושי פאל -מנהלת הגיל הרך מדווחת על ערב פורה ומפרה אליו הגיעו כחמישים משתתפים. תמונות הילדים מכל הגילאים ויצירותיהם המשותפות - שמשו כתפאורה לבאי הערב ולמחרת עברו לתצוגה- בכניסה לחדר האוכל.

יומם קימחון

"אחת מלפנו" – חנ'ה פרוכטר מספרת על צמח
ראינה בצמר – חיי'ה יקותיאל

הייתי בת חמש שנים בלבד כאשר הועברתי מהוריי לידי גויה שתצילני תמורת סכום כסף נכבד וכך הוצאתי מהגטו. בהיותי בת שש או שבע באו אל אותה גויה אנשים שלקחו אותי מידיה וצירפו אותי לקבוצת ילדים שעברה את הגבול מפולין לצ'כיה, בעזרת מדריך פולני.

בכיתי כל הדרך ולא חדלתי עד שהמדריך הושיט לי את ידו שנסכה בי בטחון ורק בזמן שאחזתי בה – נרגעתי. הבעיה היתה שכל הילדים רצו לאחוז בה, וכשהוציא את ידו מידי והושיט אותה לילד אחר – התחלתי שוב לבכות ומאנתי להמשיך ללכת, כך שלא היתה לו ברירה אלא להחזיר את ידו לידי. שוב כל הילדים הקטנים רצו לאחוז בה.. היתה בינינו ילדה בוגרת ושמה עליזה, שסיפרה לי בהמשך שהמדריך הגוי רצה להשאיר אותי ביער כי עשיתי לו בעיות, אך היא עמדה לצידי ואמרה: "לא! אנחנו לא נשאיר אותה!". היא נשאה אותי בידיה והעבירה אותי את הנהר בזמן שיקדתי מחוס. כנראה שהייתי גם חולה.

עברנו לצ'כיה, ומשם עברנו שוב גבול – והפעם להונגריה. הגענו לבודפשט עם אותו מדריך, ושם הצמידו אותנו למטפלות שהיו נשים מבוגרות. הכניסו אותנו לבית-ילדים. היה שם נורא ואיום. ראינו ילדים מגולחי שיער ומזי רעב שהתנפלו על כל דבר מאכל. היה מדכא ומזעזע.

נקשרתי לילדה אחרת שאיני זוכרת את שמה אך היינו חברות טובות ואמרתי לה – "בואי נברח מכאן. איני רוצה להישאר כאן". החלטנו שאנו בורחות, אבל היה זה בית-כלא, מוקף בגדרות, ובשער שומר חמוש. עברנו בשער מבלי שאיש יסתכל עלינו.

התחלנו להסתובב ברחובות. מישהו אסף אותנו לבית הקהילה היהודית בבודפשט. שם הרשו לנו רק להישאר לישון. במשך היום נאלצנו להסתובב ברחובות בעזרת מעט כסף שנתנו לנו. כך הסתובבנו ברחובות והגענו לגן-חיות מקסים בו התגוררנו במהלך היום, ובלילות שבנו לקהילה היהודית. בכסף שקיבלנו קנינו גלידה בדוכן שבגן וזה היה מזוננו היחיד במהלך אותם ימים.

כך 'בילינו' במשך תקופה ארוכה והמלאך הטוב שמר עלינו שלא ניפגע. כנראה שחיינו כך במשך תקופה ארוכה. לאט לאט התחלתי לגלות פצעי זיהום בפניי וכינים בשער ראשי.

יום אחד, בעודנו יושבות על המדרכה באמצע הרחוב, עובר על פנינו זוג מבוגר, האשה נותנת בי את עיניה וזועקת: "הלא זאת חנה צוקר!" התברר שהם היו שכנים המקורבים מאד למשפחתנו. והם התגוררו במסווה של גויים בכפר קרוב לבודפשט, ובאותו יום במקרה הם באו לערוך קניות.

הם לקחו אותי אליהם לכפר. מכיוון שלא רציתי לנטוש את חברתי, הם דאגו למסור אותה למשפחה אחרת באותו הכפר. מאותו היום לא ראיתיה יותר ואיני יודעת מה עלה בגורלה.

המשפחה שאספה אותי אליה – משפחת רובינשטיין, סיפרה לי שכל אלה שהיו בבית-הילדים, נלקחו להשמדה. בקבוצת הילדים שהיתה איתי בבריחה מבודפשט, היתה ילדה ישראלית שנסעה עם אימה לבקר את סבתה בקרקוב, והן נתקעו במלחמה. האם נשלחה מיד להשמדה והילדה נדדה איתנו לבודפשט ולימדה אותנו מספר מילים בעברית. היא נשארה בבית-הסוהר ונלקחה להשמדה עם כל הילדים שהיו שם.

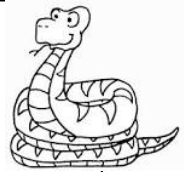
בני הזוג רובינשטיין טיפלו בי יפה מאד. הבעל משח מדי ערב את ראשי במשחות נגד הכינים. חייתי אצלם עד שיום אחד הם שמעו שמתארגנת קבוצה של ילדים במסגרת "עליית הנוער" לעלייה ארצה וצירפו אותי אליה וכך עליתי ארצה. היו להם ילדים באנטוורפן ואחרי המלחמה הם נסעו אליהם. שמרתי איתם על קשר עד ליום מותם, וילדיי קראו להם סבא וסבתא.

אחרי חודשים רבים של חציית גבולות ברכבת, הגעתי דרך סוריה ברכבת העמק לארץ ישראל ומשם לעתלית. בבואנו ארצה, לעתלית, עמדנו בתור להיכנס לאוטובוסים שעמדו לקלוט את "ילדי טהרן". אדם אחד עבר בינינו ובידיו שתי תמונות והוא שאל כל אחד מאתנו אם הוא מזהה אותן. כשהוא הגיע אליי זיהיתי מיד את הילדה הישראלית, וסיפרתי לו שהיא נלקחה להשמדה עם כל הילדים מבית-הסוהר ושהאם נספתה כבר בתחילת המלחמה. הוא ממש התמוטט ורצה לאמץ אותי. אך בני דודים באו ולקחו אותי אליהם, וכשבגרתי צרפו אותי לגרעין השביעי בטירת-צבי, איתם הגעתי לסעד וכאן הקמתי את משפחתי – וההמשך ידוע...

(בקרוב עומד לצאת ספר על חייה של חנצה, בעריכתה של חברתנו - זהבה ברט)

נחשים - אה נהיחשת!

הציבור מוזמן לבוא לשמוע על "החברים הטובים"
שיוצאים עכשיו מתנומת החורף ...

הסבר על חיי הנחשים, מה לעשות ומה לא לעשות כשרואים נחש, ומהו הטיפול הראשוני במקרה של הכשה.

הרצאה מפי מומחה הנחשים שלנו: **יואל עברון**.

יום רביעי, ב' בניסן 2.4.14
בשעה 20:45
במועדון לחבר

1. תרבות

שנה לפטירתה של אנה פריימן

ביום שלישי, ר"ח ניסן (1/4)
יחול יום הזיכרון הראשון לפטירתה של אנה ז"ל
17.15 - יציאה לבית העלמין
18.00 - התכנסות לזכרה במועדון לחבר

מוקירי זכרה מוזמנים

מכתב המחמט את הלב..

בחנוכה האחרון התקיים יריד צדקה מטעמה של וועדת חינוך.
להלן מכתב תודה בעקבות התרומה שנאספה במהלך היריד ונתרמה ל'עמותת בת מלך'.

לכבוד קיבוץ סעד
שלום רב,

תודה מקרב לב על התרומה הנדיבה לנשים ולילדים של 'בת מלך'.
עמותת 'בת מלך' מפעילה שני מקלטים לנשים מוכות דתיות. אנו מצילים את הנשים והילדים מהאלימות,
תומכים בהם, מספקים את כל צרכיהם ומסייעים להם לצאת ממעגל האלימות, בדרכם לחיים חדשים נטולי פחד
ומלאי תקווה.

התרומה הינה השתתפות בהפעלת המקלטים, הצלת הנשים והילדים ושיקומם.
השתתפות זו מעודדת אותנו להמשיך בשליחותנו במסירות ובהתלהבות ומעניקה לנשים ולילדים את האפשרות
לצאת מאפילה לאורה.

בשמם של הנשים והילדים של 'בת מלך' נאחל מכל הלב, ברכת בריאות, נחת, שמחה וכל טוב.

בכבוד רב,
נח קורמן
מנהל "בת מלך"

"טוב לזהרות" - מיצג שיתוף חפצים לטקס ברית המילה

עם הולדתו של בני הרביעי נולד בי גם הרצון למסד מיזם שכזה.
לכן ברצוני להביא לידיעת הציבור הרחב שברשותי נמצא מעין "גמ"ח" ובו מספר פריטים הקשורים לטקס ברית
המילה ואשמח להשאילם לכל דורש. (ציפית לכרית, שמן תינוקות, תפילה לאם הילד ועוד).
הרעיון הוא שאם נשאר למשפחה מסוימת דבר מה, ניתן להעבירו למשפחה הבאה שתזדקק לו. (למשל שמן
תינוקות). ניתן להשאיל גם למשפחות מחוץ לסעד.
שירבו השמחות במעוננו, ושנזכה "לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים... ומאירים את העולם בתורה ובמעשים
טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא" (מתוך התפילה בעת הדלקת נרות שבת).

חיה קופלף

דוח מעת' אסיפות חברי'ט

אני מבקש לדווח על שתי האסיפות האחרונות שהתקיימו בשבועות האחרונים:

1. **מוצ"ש פרשת "ויקרא"** - על סדר יומה של האסיפה היו 3 סעיפים, בראשון שבהם נבחר מחדש צוות הסייעוד הרב תחומי, בניהולה של חגית לנדסמן, התחושה הייתה שצריך אחרי מספר שנים, מאז קיבלנו את החוברת בנדון "סעד - בסעד", לרענן את הרכב הצוות, ולאפשר לו לנהל את המערכת החשובה הזו באופן מיטבי. הצוות נבחר ברוב קולות גדול.

לאחר מכן צורף פה אחד אורן צרפתי, להנהלת קרן המילואים, הן בזכות תפקידו כגזבר סעד, והן משום שהצוות היה חסר, מאז נפרדנו בצער מחיים ז"ל ששירת בנאמנות גם בצוות הזה לאורך שנים רבות. לאחר מכן ניגשנו לדון בסעיף המרכזי, והוא נייר שהוגש על ידי צוות התאום לצמיחה הדמוגרפית, ואושר בדיון במזכירות, ובו מספר עדכונים לנוהל שהתקבל באסיפה בעבר.

באסיפה זו הספקנו לדון אך ורק בסעיף העוסק, בהצעת הצוות והמזכירות, לתת הנחות לקבוצת בונים בשקד ג', וזאת במידה ויהיו לפחות 10 משפחות שיבנו בשלב ראשון ומייד. הסיבה להנחה היא, שסעד משלמת סכומים גדולים לפיתוח המגרשים, ואנחנו מבקשים להשיב את ההשקעה, ככל שניתן מהר, גם במחיר אובדן של חלק מההחזר. נשמעו הערות ושאלות, על העובדה שהצוותים לא מציעים הנחה דומה לבונים בשכונת "מנגו", ובסופו של דבר ברוב קולות גדול אושרה ההצעה.

מאז נכתבו על כך מאמרים בעלון, ואף הועלו השגות על ידי חברים, ובקשה לשיקול דעת מחדש בנדון, ובכוונתנו לעשות זאת בשבועות הקרובים, בעיקר על מנת שלא תהיינה תחושות של "מחטף", מבלי להתייחס להחלטה שתיפול בסוף הדיון לכאן או לכאן.
2. **מוצ"ש פרשת "שמיני"** - האסיפה הוקדשה לשני סעיפים מרכזיים. בראשון שבהם המשיכה האסיפה לעסוק, בהצעות המזכירות בנושא הצמיחה הדמוגרפית, ואחרי דיון ובירור אושרו ההצעות, בדבר ביטוח על רכישת דירה מהקיבוץ, פטור מענק תמ"ת לאימהות עובדות ממס איזון (לחברים חדשים וותיקים כאחד). מאידך הצוותים המליצו שלא לאשר את בקשת הנקלטים, להוסיף לתקציב המוסכם שלהם, מרכיב של שכירות דירה, על מנת להקל עליהם לשלם "משכנתא", בגין בניית ביתם החדש. הצוות והמזכירות חשבו שלא נכון לאשר זאת, הן בגלל שבדיוק מסיבה זו, הוחלט על מס איזון מופחת לנקלטים, ובנוסף לכך יש קושי רב להבדיל בין חברים חדשים שבונים או רוכשים בית, לבין חברים וותיקים שמשפצים את ביתם.

בהמשך עברנו לעסוק במתווה העקרוני, לשיוך "פירות נכסים יצרניים" כמקובל עלינו החומר חולק לחברים כבר לפני חצי שנה, עברנו תקופה של עדכונים והתאמות, בעקבות הסתייגויות של חברים, וכך יכולנו סוף סוף, להתקדם לאישור ציבורי. הדיון היה ער ונשמעו בו התייחסויות מסוגים שונים. עיקר הוויכוח נסב סביב דרך חלוקת הדיבידנד, אי"ה לעת שנשלים את חלוקת ה"זכות המוגדרת" לחברים ביום הקובע (בעוד 10 שנים??) בסופו של דבר בוקי בשם המזכירות, הסכים לשקול את הרעיונות שעלו ויוגשו למזכירות לדיון מחדש.

מעבר לכך עבר המתווה ברוב עצום, ובכך עשינו צעד גדול לקראת תחילת היישום, לאחר השלמת הדיון, והצבעה סופית ומחייבת.

מלוח מנות קהילתי - על הסוכואים

למרות שלא היה ברור לכולם למה זה כדאי ואם בכלל זה מתאים לקהילת סעד, החלטנו להוציא את המבצע לפועל השנה כדי להוסיף מימד קהילתי למשלוח מנות המסורתית, להראות לאנשים איך זה עובד בפועל ולנסות למצות את כל היתרונות במודל שהצענו.

מי שמכיר את המודל הצטרף בשמחה, היו כמה שניסו בחשש והיו כאלו שנמנעו.

בסה"כ השתתפו כ- 60 משפחות שולחות וכל בית אב בסעד קיבל משלוח אחד עם רשימת השולחים הרלוונטיים.

התגובות היו מגוונות, וחיוביות ברובן, ביניהן -

אנשים שהתרגשו לקבל משלוחים ממשפחות שאין להן איתן כל קשר.

אנשים מבוגרים ששמחו לקבל ממשפחות צעירות, וצעירים שהופתעו לקבל ממבוגרים.

אנשים ששלחו לחברים קרובים ממעשי ידיהם ולכל שאר הקהילה משלוח קהילתי ברכו על האפשרות להתמקד.

אנשים ששמחו שנחסך מהם הבלאגן של עשרות משלוחים.

אנשים ששיבחו את בחירת המוצרים הבריאים יחסית.

אנשים שלא אהבו את בחירת המוצרים והתלוננו שזה לא מתאים להם.

אנשים שבכל זאת "החזירו" משלוח למרות שהשולחים הקהילתיים לא ציפו לקבל חזרה.

אנשים שכבר כמה שנים לא קיבלו משלוח מנות כלל, והתרגשו לשמע הדפיקה בדלת.

אנשים שכבר קנו את כל המוצרים ואמרו שהפרסום היה מאוחר מדי.

אנשים שביקשו ללא סוכר, וקיבלו עם סוכר, ולהיפך... (מבטיחות שהלוגיסטיקה תשתפר בשנה הבאה..)

אנשים שפתאום הבינו שבעלות של שקל למשלוח (220 שח ל- 220 משפחות) הם יכולים לשלוח לכל הקיבוץ משלוח מנות בלי "לעשות חשבון" ובשניה האחרונה קפצו על העגלה.

אנשים שבירכו על הורדה משמעותית במפלס הממתקים והסוכרים שזרמו לבתיהם (לא כולל משלוחי ילדים).

אנשים שאמרו שזה משלוח "טו בשבט" ולא "פורים" וצריך יותר ממתקים.

אנשים שפספסו את כל המיילים וההודעות ולא ידעו על המבצע הזה בכלל עד שלא נחת המשלוח על סף ביתם.

אנשים שהתלבטו, ואחרי שראו איך זה עובד והבינו את העיקרון אמרו שיצטרפו בשמחה בשנה הבאה.

ועוד ועוד...

בעקבות ההשתתפות הנאה, הגבלנו את הגביה והסכום המקסימלי שנגבה מאנשים היה 220 ש"ח בלבד.

בסכום שנאסף נרכשו 220 משלוחי מנות צנועים ויחסית בריאים ונותר סכום חביב לצדקה.

בע"ה שנה הבאה אנחנו מקוות לפרסם בזמן, לשפר את הלוגיסטיקה, לראות גידול במספר המשפחות שישתתפו ונוכל כקהילה להיות שותפים למפעל חסד גדול.

רק בשמחות - כננה, לאה, הילה וקרן.

מועצת רכב

- בימים אלו הרכבים עוברים ניקוי לפסח - אין להכניס חמץ!
- הזמנת רכבים לחופשת הפסח עד ה-1/4, לאחר מכן ישובצו רק הרכבים הפנויים.
- הזמנת רכבים ליום העצמאות עד ל-15/4

לצטרף ולאוהב אייבאל ולכל המשפחה

מלא טוב להולדת הבת

ציון

שתלכו להרבה שמחה ונחת - קהילת סעד

לאינס אריאל ולכל המשפחה

מלא טוב להולדת הנינה רוני

נכדה לשולה ולספטון ברטסון

בת לאיילה ולאלעד ברטסון

לרותי נוריק

מלא טוב להולדת הנכד

בן ליפעת ולצומר נוריק

(שבקוסטה ריקה)

לקטורה ולנצר שטרן ולכל המשפחה

מלא טוב להולדת הבן

הרבה שמחה ונחת-קהילת סעד

לברוריה וליצקה אורן

ברכת מלא טוב לרצל בר המצווה של הנכד אופק

בנט של שרון ואורי אהב

הרבה שמחה ונחת - קהילת סעד

שעת סיפור בספריית ילדים

ביום שני כ"ט אדר ב', 31/3

שעת ספור עם:

קרן רועי

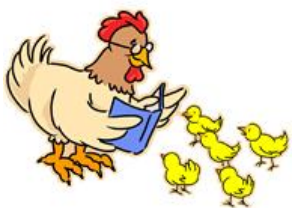
בשעה 17.30.

לאחר מכן ניתן לשאול ספרינו

ודי.וי.די.

עד השעה 19.00.

מולאנים בשמחה

תודה

אנו מבקשים להודות מכל הלב על ההתעניינות, העזרה, הארוחות ושאר פינוקים להם זכינו בשבועות האחרונים לרגל

הולדת בתנו

זהר- נחמה

מקווים שנוכה להשיב לכולכם בשמחות!

משפ' סואל

